

og forebyggelse og sund levevis, som skal husstandsomdeles og ligge på folkebiblioteker, apoteker og hos praktiserende læger.

Er det ensbetydende med, at det så ikke helt står til troende mere?

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at for mit vedkommende er det nok at gå meget vidt at forbyde tobaksreklamer. Jeg har givet tilsagn om, at vi ikke vil være med til at sætte afhængighedsskabende midler til tobakken. Hvis vi i EU-regi er i stand til at kunne lave en fælles aftale om dette, så vi ikke igen skal være dukse i Danmark, kan jeg godt overtales til det.

Men jeg nægter at være enegænger for vores land på det med tobaksreklamerne. Jeg har ikke noget imod en tobaksreklame, hvis befolkningen er oplyst, og så kan de vælge til og fra. Jeg tror ikke, så mange mennesker bliver påvirket så voldsomt af reklamer, som man ellers en gang imellem kan tro de bliver.

Men for at give et kontant svar, det kan jeg bedst lide at give, så vil vi ikke være med til at forbyde tobaksreklamerne, uden at det bliver en fælles proces, der sker i EU, og så har jeg svaret entydigt på dette.

Fru Yvonne Herløv Andersen spurgte mig, om vi ville forbyde rygning i skoler, på hospitaler og daginstitutioner osv., og der må jeg sige, at jeg vil gerne være med til, at man ikke ryger på en skole. Men det er ikke mig herinde i Folketinget, der skal være med til at lave en lov, der forbyder dette. Det skal ske således, at det kan være forældrebestyrelsen på skolen sammen med skolens lærere, som finder ud af at sige, at vi ryger ikke, og så retter alle sig efter det. Det er nærdemokrati i højeste essens; det er ikke os, der kan sidde og lovgive på dette område.

Til fru Lone Møller vil jeg sige, at foldere og pjecer kan være udmærkede under én forudsætning, og det er, at der sker en bred information f.eks. via tv og alt muligt andet. Den bedste pjece, jeg kender, er den, der bliver givet til patienten henne hos lægen, således at patienten kan gå hjem og efterrationalisere de informationer, man fik henne hos lægen.

Men altså pjecer, der bare kommer, uden at det bliver fulgt op på anden måde, det er det, jeg er imod. Og derfor, hvis man læser det igen, jeg sagde, kan man se, at så står der også, at der skal være en bred informationskampag-

ne, gerne via tv-mediet og andre medier, som er moderne i dagens Danmark.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det dér med at gemme sig bag ved EU er der jo ikke nogen grund til. Men altså reklamerne er i Danmark, og det er danske unge mennesker, man lokker til at ryge. Rygning blandt unge piger er stigende. Derfor er der brug for at gøre noget imod alt det, der lokker folk til at ryge.

Der har tidligere været frivillige aftaler, som har gjort, at vores medier stort set var rensset for reklamer, og jeg vil mene, at vi bør arbejde målrettet på endnu en gang at få indført, at vi ikke vil have, at man lokker folk i fordærv ved f.eks. massive reklamer.

Når der bliver spurgt, om det virker, så vil jeg sige, at det er næsten det samme som at sige, at i tobaksindustrien er de tåber. Der er ingen virksomhed, der reklamerer, og det sker jo massivt, hvis de ikke selv tror på, at det virker, og selvfølgelig gør det det.

Må jeg så sige om diskussionen om forbud mod rygning, at det ville klæde Folketinget en hel del, hvis det første sted, vi besluttede os for at stoppe rygningen, var herovre i grebningen, for jeg kan hilse og sige fra en ikkeryger: Hvis der er noget sted her i Folketinget, det er ubehageligt at passere – og det er man nødt til at gøre jævnlig, bl.a. for at hente lovforslag – så er det derovre, hvor alle rygerne står stimlet sammen. Så jeg vil opfordre Præsident til straks at tage det op, og at vi går foran som et godt eksempel og forbyder rygning i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det bliver sådan almindelig folkeoplysning: Det er vedtaget i Folketinget, at der ikke ryges her. Hovedsamarbejdsudvalget har lavet reglerne, Præsident har tiltrådt dem; der må ikke ryges her. Det er os, der ikke overholder de regler, der er vedtaget, og det er endnu mere sørgeligt.

Det andet er, at man heller ikke må lave tobaksreklamer. Det har EU vedtaget; der er ikke noget at raffe om. Det skal ikke forekomme mere, så det behøver vi heller ikke at tage stilling til.

Men noget helt andet er, vil jeg sige til hr. Rudiengaard, at det var da en stor hjælp for den enkelte kommune, for den enkelte skole, hvis vi herinde tog os sammen til at sige: Nej, vi vil ikke have, at der bliver røget i skolerne. De skal